

رهبر انقلاب در دیدار فرماندهان نیروی دریایی ارتش:

استفاده از فرصت و ظرفیت‌های عظیم دریا به فرهنگ عمومی در کشور تبدیل شود

صفحه ۲

تصمیم ارتش عراق برای استقرار نیروها در مرزها مثبت بود

پنج پرونده مهم سفر نخست‌وزیر عراق به تهران

صفحه ۲

سخنگوی وزارت امور خارجه:

آمریکاهمچنان در حال ارسال پیام است

صفحه ۲

تل آویو نگران توسعه همکاری‌های تهران و مسکو است

پارادوکس اسرائیل درباره روابط ایران و روسیه

صفحه ۲

نوازنده و خواننده تاجیک:

شش مقام تاجیکی را

از موسیقی دستگاهی ایران گرفته‌ایم

دولت نظریف با همراهی شاهده حکیم‌اوا بانوی موسیسن هم‌دیارش اواخر آبان‌ماه به ایران آمد و در جشنواره موسیقی نواحی حضور یافت. او اعتقاد دارد که موسیقی تاجیک، ارمنی و آذری برگرفته از موسیقی ایران است. به گزارش ایلنا، اگر بنا باشد از تاثیر موسیقی ایران بر کشورهای منطقه بگوییم باید به این نکته مهم توجه داشته باشیم که مناطقی که روی نوار مرزی ایران قرار گرفته‌اند...

صفحه ۹

مستاجران چشم انتظار تعدیل اجاره‌ها در پاییز

کوچ اجباری اجاره‌نشینان به مناطق کمتر برخوردار

صفحه ۱۰

سر مقاله

دلسوزان را پس نزنیم

شعبان پیرحیاتی

نه‌اینها به چشم نیامدن مشکلات روزمره مردم شد به طوری که امروز به شکلی تاسف بار دهان‌ها در کف خیابان باز شده و مجبوریم خواه نا خواه آن صداها را بشنویم. چقدر خوب بود که این مردم نجیب را آطور که شایسته است باور می‌کردیم، حتی زمانی که با جمعیتی میلیونی اما بدون شعار، به خیابان می‌آمدند. باورش‌ان می‌کردیم! اما باور نکردند که روح این مردم در اثر فقر، بیسکاری، و تورم دارد می‌میرد و امیدها دست نیافتنی شده است.

همچنانکه اشاره شد، بدون تردید بخش عمده‌ای از این نابسامانی‌ها از آنجا ناشی شد که آگاهانه شایسته‌سالاری برای اداره امور مملکت نادیده گرفته شد و افرادی ناتوان و پرمدعا را که با رانت بالا آمده بودند بر مصدر امور گماردید. کسانی که عملگرا نبودند و فقط به منافع شخصی و گروهی خود فکر می‌کردند و امروز این صداها پژواک یا انعکاس همان رفتار و عقده‌های فروخته‌مرده‌مانی است که سالها زیر دست همین مدیران عمر سپری کرده‌اند. قدر مسلم وقتی جامعه به خودی و غیر خودی تقسیم شد می‌بایست باور می‌کردیم که داریم جامعه را ملتهب، بی‌قرار و تبهدار می‌کنیم. یقینا

هرچند نسا باورانه، اما باید باور کنیم که نسل کنونی نگاه و فهم متفاوتی از بودن دارد، به همین دلیل این نسل چیزهای متفاوتی سسوای آنچه به چشم دولتمردان می‌آید، می‌بیند. بدون تردید آنچه این روزها به شکل اعتراض که نوعی پدیده اجتماعی است می‌بینیم که مردمی با دهان‌های باز حضور پیدا کرده‌اند واقعیتی است که محصول همین تغییر دائمی فهم‌هاست که کمتر به چشم دولتمردان آمده است. به تعبیری این تظاهرات از جهت طولانی بودن آن نوعی گسست اجتماعی را رقم می‌زند که جای هیچ گله‌ای باقی نمی‌ماند. آنجا که معرفت فرهنگی نسبت به جامعه را با فامیل سالاری و آمار و ارقام نادرست برخی مدیران ناکارآمد نادیده انگاشتید و به راحتی از کنار آن عبور کردید حال با انباشتی از خواسته‌های گوناگون که روی هم لتبار شده است، مواجهه شده و به صورتی ناخوشایند خاطر هر انسان دلسوز به این سرزمین را مکدر می‌کند. هرجا هم از طرف دلسوزان نظام نقدی برعملکرد

بعضی مسئولان صورت گرفت با انگ زدن و رفتاری غیر دوستانه منتقد را به انزوا کشانیدید. ادامه چنین عملکردي موجب پو شاندن و انکار مصائب جامعه و

یادداشت

روشنفکری دینی و تاریخنگاری اندیشه

حسن انصاری

شیخ محمد رضا جعفری نام بزم که دانشی عمیق در حوزه تاریخ تفکر دینی و متون داشت. در سنت دانشگاهی ما در هشتاد سال گذشته آشنایان با تاریخ تفکر کم نبوده‌اند. عباس زریاب نمونه برجسته آنان بود. ما در مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی چندین سال شاهد دقت ورزی‌های او در فهم سیره و تاریخ اسلام بودیم. عباس زریاب تاریخ اسلام و تفکر اسلامی را خوب می‌شناخت. در عین حال تاریخ ایران را به خوبی می‌دانست.

به درستی می‌دانست عوامل سازنده فرهنگ ما و ایران امروز ما کدامند. تاریخ ایران را به عنوان یک کل و یک وحدت در عین کثرت از دوران هخامنشی به امروز می‌شناخت و ایران را در پرتوی این چارچوب می‌فهمید. تاریخ ایران را به مثابه «تاریخ ملی» می‌شناخت. می‌دانست که ایران فارغ از جغرافیای سیاسی اش یک تاریخ پیوسته فرهنگی دارد که ریشه و سابقه‌اش به چند هزار سال فرهنگ و دولت ملی می‌رسد. به همین جهت هم قدر فرهنگ ملی ایران را می‌دانست و قدر دان فرهنگ دینی و مذهبی آن بود. می‌دانست صفویه سنگ بنای دولت ملی نوین در ایران را گذاشتند. روشنفکری دینی از اصلاح دینی زیاد سخن می‌گوید. اما به نظر من این سنت فکری از فکر تاریخی‌نگری رنج می‌برد؛ بینشی که لازمه هر گونه تفکر نقادانه و اصلاحی در عرصه دین و فهم دینی است. روشنفکران دینی در کشورهای عربی سه دلالا مختلف از این جهت وضع بهتری دارند. شاید دلیلش این است که معمولا نمایندگان

منبع: خبر آنلاین

یادداشت

در زمانه‌ای که رنال پالیتیک یکبار دیگر به کانون سیاست جهان بازگشته، به دشواری می‌توان از مسئله اعتبار در سیاست خارجی سخن گفت. غالباً تصور می‌کنند که اعتبار یا پرستیژ در سیاست خارجی، امری زائد و جانبی است که ارتباط وثیقی با نتایجی که کشورها در روابط خود با دیگران بدست می‌آورند، ندارد. هانس مورگنتا، دانشمند فقید و شناخته شده، پرستیژ را نمایش قدرتی می‌دانست که در صورت موفقیت اولاً می‌توانست یک کشور معین را دارای قدرت فائقه به تصویر بکشد و ثانیاً به اندازه کافی خوشتن‌دار که به سختی از این قدرت برتر خود علیه دیگران بهره می‌گیرد. رزمایش‌های نظامی یا برپایی نمایشگاه توانمندی‌های اقتصادی به این هدف صورت می‌گیرند که دیگران را از قدرت خود مطلع کرده و آنها را به پیروی از خود یا حداقل جلوگیری از دست اندازی‌های آتی بر حذر بدارند. این وجه از اعتبار یا پرستیژ، شاید رایج ترین درک از مفهومی باشد که هنوز به دولت‌ها به تعقیب آن علاقه‌مند هستند اما اخص از معنایی است که مفهوم اعتبار در دوران متاخر می‌داشته است.

در این معنا، اعتبار، تصویری احترام‌آمیز از یک کشور، ملت و دولت است که موجب می‌شود دیگران آن را محترم، قابل اعتماد و تکیه پذیر بدانند. درست مانند معنای اول، در اینجا هم فقدان اعتبار یا همه صفات و مشخصات درونی آن، یک کشور را از میسان نمی‌برد اما می‌تواند تاثیرات ثانویه موثری بر نتایج سیاست خارجی داشته باشد. برای درک بهتر این تفاوت، مقایسه اسامی کشورها گویاست. لازم به برخورداری از دانش عمیقی نسبت به جزئیات تاریخی کشورها نیست تا متوجه احساس متفاوت خود با شنیدن نام‌های سواد و سوئیس یا مقایسه بین ژاپن و بنگلادش بشویم. ما ناخودآگاه احساس بهتری نسبت به سوئیس و ژاپن داریم یا اعتبار بالاتری برای آنها قائل هستیم تا سواد و بنگلادش. مسا حتی پلحاظ روانشناختی آمادگی داریم که با اغماض بیشتری به خطاهای این کشورها در قیاس با کشورهای کمتر معتبر نگاه کنیم؛ یا ناکملی‌های

یادداشت

چرا دست‌فروشی رسمی شد؟

حمید حاج‌اسماعیلی*

و کسانی این کالاها را عرضه می‌کنند که خودشان تولیدکننده رسمی نیستند مثل خانم‌های خانه‌دار یا این‌که از طریق مجاری رسمی با هزینه‌های هنگفتی به بازار عرضه شود.

بر این اساس، دست‌فروشی می‌توان وجود داشته باشد، به شرط این‌که کالاهای خاص در جاها و زمان‌های خاص عرضه شود.
ما نیز گاها در مناطق خاص این بازارها را تدارک می‌دهیم. اما نکته این‌جاست که دست‌فروشی زمانی افزایش پیدا می‌کند که بازار رسمی تحت تاثیر مسائل خاص قرار می‌گیرد. برای مثال، در کشور ما وقتی

مسئله اعتبار در سیاست خارجی

دیاکو حسینی

بوده، اعتباری که بعدها با سرکوب گسترده ایغورها در استان سین کیانگ، عدم موفقیت اولیه در مهار ویروس کووید۱۹ و سرکوب اعتراضات در هنگ کنگ مخدوش شد. ضربه‌های مشابه به اعتبار اتحادیه اروپا بعد از ظهور احزاب راست افراطی و نه‌اینها ت برگزیت وارد آمد و روسیه با الحاق کریمه به خود هرچند به پرستیژ ظاهری دست یافت اما اعتبار خود را به خطر انداخت؛ اقدامی که با حمله غیرقانونی به اوکراین بطور گسترده‌تری تشدید شد. تریسه بعد از کودتای جولای ۲۰۱۶ و عربستان سعودی پس از افشای قتل جمال خاشقچی، تجربه مشابهی را پشت سر گذاشتند. در هفته‌های اخیر، ناآرامی‌ها در ایران فرصتی فراهم کرد که گردهم‌آیی‌هایی در گوشه و کنار جهان بر علیه نظام سیاسی ایران شکل بگیرد و در پیامد رخدادهای بلکه ممکن است رقبایشان انگیزه‌ای برای چنین کاری داشته باشند و به شیوه‌های گوناگون خود را در آسیب رساندن به اعتبار رقبایشان سهم کنند. زایل شدن اعتبار گاهی اجتناب ناپذیر است اما تلاش برای بازیابی و احیای آن، تحت اراده دولت‌هاست. در دوران ما، اعتبار تا اندازه زیادی به رونق و شکوفایی اقتصادی، دموکراسی و پایدنی به هنرجارهای جهانشمول وابسته است. کشورها به دلایل مختلف گاهی ممکن است از این استانداردها فاصله بگیرند اما همچنین اهمیت دارد که توانایی خود را برای اعاده فاصله از دست رفته اثبات کنند. اهمیت این موضوع در وجه زیباشناسانه سیاست بین‌الملل نیست بلکه راهی کوتاه‌تر به سوی دستیابی به اهداف واقع بینانه‌ه با هزینه کمتر و دستاوردهای بیشتر است. این مهمترین دلیلی است که هیچ کسی نمی‌تواند به نقش اعتبار در منزلتی که کشورها در سلسله مراتب قدرت جهانی کسب می‌کنند، بی‌تفاوت بماند.

منبع: خبر آنلاین

چرا دست‌فروشی رسمی شد؟

حمید حاج‌اسماعیلی*

دست‌فروشی امری است که از گذشته بوده و در همه کشورهای دنیا هم وجود دارد، اما دست‌فروشی زمانی شکل می‌گیرد که شرایط خاص برای آن تعریف می‌شود.

به طور معمول برای عرضه کالاهای خاص مثل تولیدات هنری یا خانگی، یک زمان و جایگاه خاص تعریف می‌شود. در همه کشورها مناطقی هست که برای دست‌فروشی تعریف شده است، آن هم کاملاً با نظارت. زمان‌های خاصی هم برای دست‌فروشی در نظر گرفته می‌شود.
مناسبت‌های خاصی وجود دارد که تقاضا بالا رود